

Not in my backyard

Zuidkristalliseren

Als je goed kijkt naar postcodegebied 8014-8019, zit er meer leven in dan wonen, werken en recreëren alleen. Een korte kroniek met beide benen op de grond.

Post van de gemeente. Twee A-viertjes met tekst en tekeningen belanden op tafel. 'Samen spelen', luidt het onderwerp naast het Zwolse handje. De door onze wijkregisseur ondertekende brief doorlezend aan de eettafel bleek dat het gaat om het vervolmaken van een

speeltuintje voor kinderen met een beperking bij ons achter in het park in Gerenlanden.

Kijk, een extra pad langs het voetbalveld-je voor rolstoelers en halverwege nog een verhoogde tegelbank van oude stoeptegels om de rolstoelen een mooi uitzicht te geven. Prachtig toch, dit toonbeeld van inclusiviteit en circulariteit? Maar dan had ik buiten mijn tafelenoten gedacht. Zonder goed naar de plattegrond te kijken, werd het idee met de grond gelijk gemaakt.

Waarom moet dat allemaal in ons park, hoeveel herrie krijgen we straks wel niet in onze tuin. Ofwel, niet in mijn achtertuin! Enne... er zijn hier toch helemaal geen gehandicapten in de buurt? Op zich wezenlijke vragen, maar de 'tone of voice' kwam enigszins asociaal over. Ai, is dit het resultaat van mijn opvoeding? Schuilt in mij als rolmodel een brute uitsluiter en egoïst?

Maar: 'ons park'? Al vijf jaar zijn ze er niet meer geweest. Het is vasthouden aan oude herinneringen en een beperkt inle-

vingsvermogen. Maar stel, ik woon hier op mijn oude dag nog steeds, dan weet ik zeker dat ze me in mijn scootmobiel of rollator vergezellen om de kleinkinderen vanaf de tegelbank te zien voetballen op het veldje. Gemeente, kom er maar in!

de Ziener

Bron: Wijkkrant Zwolle Zuid nr. 2 maart 2023

Geachte ,

Bedankt voor uw reactie. Ik vind het fijn dat dit onderwerp besproken wordt door de gemeenteraad.

Als aanvulling wil ik nog een gedachte meegeven waar ik als burger van geschrokken ben in contact met de lokale overheid.

Nadat in 2001 president Bush jr. op de ruïnes van de Twin Towers stond en de "War on Terror" uitriep zei hij: "If you're not with us, you're against us". "Als je niet voor ons bent, dan ben je tegen ons". Dit discours vind je 20 jaar later ook in onze maatschappij. En heeft tot een enorme polarisatie geleid. Dit is een directe bedreiging voor onze democratie.

Dit polariserende discours vind je heden ten dage terug bij zowel links- als rechts-populisten, Extinction Rebellion en bijvoorbeeld bij de "Woke gemeenschap".

Tot mijn schrik vond ik deze polarisatie ook in het contact met de lokale ambtenaren waarmee wij hebben gesproken.

"De Ziener in de column uit de wijkkrant van Zwolle-Zuid beschrijft dit discours precies. Hoe kan je nou tegen dit herinrichtingsplan zijn ten behoeve van mindervaliden. "Als je niet voor gehandicapten bent, dan ben je tegen gehandicapten". Als je niet voor dit plan bent, dan ben egoïstisch? Een brute uitsluiter met een asociale "tone of voice", zoals de columnist betoogt?

Er was tijdens het gesprek met niet mogelijk om het gesprek over de lobby die tot dit plan had geleid, te spreken. In het tweede gesprek verwoordde het als volgt: "Al is er maar 1 gehandicapte, dan moeten we dit plan alsnog uitvoeren".

Wanneer dit polariserende discours in onze gemeentelijke besluitvorming sluipt dan verdwijnen de "checks and balances" en het relativiseringsvermogen om plannen van meerdere kanten te belichten en belangen te wegen.

Een beleefpad in park Gerenlanden is dan misschien onbeduidend, maar bij grotere thema's in onze maatschappij gaat dit onherroepelijk tot ongelukken leiden.

Ik hoop dat de gemeente Zwolle zich bewust wordt van dit fenomeen en hierop kan reflecteren.